

Varden Ordet Fritt

Hvem er historieløse?

I Varden 31/1 d.å. kan vi lese om ordfører Audun Kleppe som er såra og vonbroten etter å ha lest en artikkel i bladet «Sivilt beredskap» om bombingene av ubåtbunkeren i Laksevåg den 4/10-44. Kleppe mener bl.a. at det ville være mer naturlig å bruke uttrykket «våre allierte» istedet for uttrykket «de allierte» i den nevnte artikkel, og han bruker uttrykket historieløshet om de/ den som har skrevet artikkelen.

I Mai-95 er det 50 år siden Tysklands kapitulasjon, men fremdeles er det nordmenn som går rundt og tror at Norge var i krig med Tyskland fram til mai 1945, en av disse er ordfører Audun Kleppe i Skien.

Dokumentet som fastslår Norges militære kapitulasjon ble undertegnet av begge parter i Trondheim 10. juni 1940 og har bl.a. følgende ordlyd: «Samtlige norske stridskrefter legger ned våpnene, og til så lenge den nåværende krig varer, ikke igjen gripe til dem mot det tyske rike eller dets forbunds-feller».

I en beskrivelse av 21/7-45 til justisdepartementet opplyser Trygve Lie at det ikke ble inngått noen allianseavtale mellom Storbritania og Frankrike på

den ene side og Norge på den annen.

I sin doktoravhandling «Stor-tinget og utenrikspolitikken» uttaler doktoranden Erik Col-lon i note 36 side 329: «I den norske regjerings virksomhet fra 9. april 1940 til 25. juni 1945, dep. meldinger bind 1, side 42 står det at Norge aldri inngikk noen allianseavtale med de andre krigsførende land.

Den britiske folkerettsekspert sir Herch Lauter-Pacht behandler dette spørsmålet. I 6. utgave av Oppenheimers folkerett i bind 2, note til side 253 står det bl.a.: «Norway were not allies».

Så tilbake til det som var opphavet til artikkelen i «Sivilt beredskap», nemlig de alliertes forsøk på å uskadeliggjøre den tyske ubåtbunkeren i Laksevåg.

De allierte gjennomførte til-sammen tre bombetokter mot ubåtbunkeren med elendig re-sultat, men 245 nordmenn mistet livet under de to første bom-beangrepene, 61 av disse var skolebarn. Ubåtbunkeren «Bru-no-1» står der den dag i dag.

Den er nå omgjort til museum. Henry Amundsen Eidanger

- Fikk som fortjent

Jeg ble opprørt da jeg leste artikkelen i PD der Inger Cecilie Stridsklev kritiserte behandlingen frontkjemperne hadde fått i norske fengsler etter krigen. Jeg synes ikke verken de eller andre av oss fikk mer enn fortjent. NS-medlemmene var ofte verre enn tyskerne, og det de ble utsatt for da freden kom, var en bagatel i forhold til hva de hadde gjort mot gode nordmenn under krigen. Selv hirdmedlemmer i Arneskolen drev med angiveri. Det fikk min egen søster erfare. Forteller en dame fra Vestsida.

4 Tirsdag 9. mai 1995

BREV TIL REDAKTØREN

Alle innlegg som sendes redaksjonen må være undertegnet med fullt navn og adresse. I visse tilfelle godtas at brev trykkes i avisen med merke eller psevdonym, men fullt navn skal likevel oppgis. Skriv kort! Redaksjonen forbeholder seg retten til å korte ned lange innlegg.

Frontkjempere – tid for rehabilitering?

Det er elementær strategi at alle som ønsker å vinne gehør for et budskap, bør vurdere både målgruppe og tidspunkt svært nøye.

Her jeg sitter og hører på NRK's Dagsnytt Atten den 3. mai, vederfares meg et eksempel på ualminnelig dårlig «timing».

En forsker legger her fram en rapport om hvordan frontkjemperne ble behandla etter at krigen var over i 1945, og det har ho funnet ut var fryktelige greier. De ble tatt i forvaring på en lite skånsom måte, får vi høre, noen ble spærka og slått, og de fikk dårlig kost i fengslet! Ja, noen av dem som den unge blåøyde forskeren har intervjuet, (blåfarga er noe jeg gjetter meg til på grunn av den grenseløse naivitet som legges for dagen) kan til og med berette om finger-te henrettelser.

På det obligatoriske spørsmål fra intervjueren om hva forskeren ønsker å oppnå med å legge fram disse dystre fakta, er svaret at ho håper at frontkjemperne nå i større grad skal bli hørt. Bedre blir det ikke når juristen og «humanisten» Anders Brat-holm deretter skal gi sin vurdering av forskerens resultater, og naturligvis synes dette var ille, og ikke en rettsstat verdig.

Som sagt, svært dårlig «timing». Her er vi midt inne i frigjøringsjubileet, og har på ulike måter igjen og igjen blitt min-na om hvilke grusomheter frontkjempernes meningsfeller, tyskere, gestapister og NS-folk foretok seg mot «uskyldige» og forsvarsløse mennesker, og til og med vi som ikke opplevde krigen, er fulle av avsky for deres framferd. Så får vi høre at frontkjemperne, som gjorde noe av det usleste en kan gjøre i en krig, nemlig å gå i fiendens tjeneste, ble for lite skånsomt behandla etter krigen!

Er det noe som ut fra forskerens materiale burde beklages, så er det at de omtalte henrettel-sene bare var fingerte!

Gunnar T. Stenseng